

Ds. G. Boer

Doop- onderricht

Welkom

Wij mogen beginnen met het uitspreken van onze blijdschap dat u hier gekomen bent om de Doop te begeren voor uw kind. Immers daaruit blijkt, dat de Heere u voor het eerst of opnieuw een kind gegeven heeft. Daarmee feliciteren wij u van harte.

De Heere heeft u willen doorhelpen en u willen verblijden.

Inhoud

Inhoud	2
Van wie is dit kind?	3
Verbond.....	3
Schrijnende armoede	3
Geboren op het erf van het verbond.....	4
Wat belooft de Heere?	4
Waaruit blijkt dat?	5
Daarmee zijn wij verantwoordelijk.....	5
Wat doen wij hiermee?	6
Verbondswraak.....	6
God vraagt een nieuwe gehoorzaamheid	7
Kerkgang	8
Catechisaties	8
Slot	8

Van wie is dit kind?

Dit is een belangrijke vraag. Immers, het zijn onze kinderen, maar is dat wel waar? Immers, deze kinderen zijn door de Heere gegeven en blijven van Hem. Hij heeft ze te leen gegeven. Zij zijn panden aan ons toevertrouwd, opdat wij ze voor Hem en Zijn Koninkrijk zouden opvoeden. Wanneer de Heere zegt in Jesaja 43 : 1 'Gij zijt van Mij', dan bedoelt Hij daarmee niet alleen het volk Israël, maar ook ons en onze kinderen. Dat betekent dus, dat de Heere alle rechten heeft en houdt op ons en onze kinderen.

Verbond

Om ons dit duidelijk te maken, leert ons de Schrift, dat God met ons een verbond heeft opgericht. Dat wil zeggen, de Heere zet ons in een bepaalde verhouding tot Zich. Hij omvangt ons met koorden van Zijn eisen en beloften. Hij zegt eerst in welke toestand wij geboren zijn en gaat daarna verklaren wat Hij belooft. Daarin is de Heere alleen aan het woord en wanneer Hij uitgesproken is, verwacht Hij ons antwoord op de vragen, die ons worden gesteld voor het bedienen van de Heilige Doop.

Schrijnende armoede

Hoe zijn onze kinderen geboren?

Bij alle ouderweelde, die ervaren mag worden, moet worden getuigd, dat onze kinderen in zonden ontvangen en geboren zijn. Dat betekent, dat onze kinderen omvangen zijn door de dood.

Door de afval en moedwillige ongehoorzaamheid van Adam, ons aller bondshoofd, zijn onze kinderen allen in de staat van de zonde terecht gekomen.

Ook uw kind is een lid van het menselijk geslacht en kan zich van deze erfenis van Adam niet ontdoen. Deze erfenis bestaat uit onreinheid van het hart, inwendige verdorvenheid en een schuld, die toegerekend wordt, zodat onze kleinste kinderen reeds in Adam aan de verdoemenis onderworpen zijn.

Dat is een ontzettende erfenis, die ook uw kind meedraagt, Het is een erfelijke, diep zondige besmetting van ons hele bestaan en een erfelijke schuldenlast. Zo ziet de heilige God ons en onze kinderen.

Met Zijn maatstaf gemeten vindt Hij niets bekoorlijks in ons en in onze kinderen. Wellicht stoten wij ons aan deze woorden Gods. Wellicht verontschuldigen wij ons met de vraag: 'Is dit geen onrecht? Ik heb toch mijzelf niet gemaakt? Waarom moet ik de gevolgen dragen van Adams val?' Maar God stopt onze mond en zegt: 'Maar toch, o mens, wie zijt gij die tegen God antwoordt? Zal ook het maaksel tot degene die het gemaakt heeft, zeggen: Waarom hebt Gij mij also gemaakt?' (Rom. 9:20).

Daarom is het nodig, dat ons verzet gebroken wordt en dat het verandert in droefheid over deze schrijnende armoede en ons brenge tot de belijdenis van David (Psalm 51):

't Is niet alleen dit kwaad, dat roept om straf;
Neen, 'k ben in ongerechtigheid geboren;
Mijn zonde maakt mij 't voorwerp van Uw toorn,
Reeds van het uur van mijn ontvang'nis af.

Dit verdoemelijk zijn voor God wordt ons in de Heilige Doop klaar geleerd, doordat oudtijds de dopeling helemaal ondergedompeld werd. Dat betekent: uw hele bestaan deugt niet. Gij moet wederomgeboren worden, dit is o.a. totaal begraven worden.

Geboren op het erf van het verbond

Wat is nu het grote wonder?

Dat onze kinderen geboren worden op het erf van het verbond. Dat wil zeggen, op een plaats, waar de Heere het wonderbare welbehagen bekend maakt, dat Hij gunst wil bewijzen aan rebellen en opstandelingen. Dat Hij ze uit de diepste ellende wil brengen tot de grootste zaligheid.

God heeft een genadeverbond opgericht met Adam en Eva. Dit verbond wordt duidelijker in het verbond, dat Hij sluit met Abraham en zijn nageslacht, waartoe ook wij behoren.

Dit voornemen was er bij God van eeuwigheid. Hij kent al degenen, die de Zijnen zijn. Hij kent hun getal, de tijd waarin zij geboren worden, ook de middelen en wegen waarlangs Hij ze brengen zal tot het geloof in Christus, de tweede Adam.

Welnu, God vergadert de Zijnen door middel van het Verbond der genade. In dat verbond maakt God niet bekend een lijst van hen, die uitverkoren zijn, maar biedt Hij de zaligheid aan in en door Christus. Deze aanbieding geldt allen, die onder het Evangelie komen. Deze aanbieding komt in de vorm van een belofte tot ons en onze kinderen. Wanneer deze aanbieding wordt ingewilligd door een levend geloof, wordt men een inwendig kind van het Verbond, waar deze aanbieding wordt geweigerd en verworpen, blijft men een uitwendig kind des verbonds. Als uitwendig kind des verbonds leeft men dan wel onder de voorrechten van het verbond en onder de aanbieding van het heil, maar het is niet gekomen tot een levend geloof.

Aan hem of haar, die door een levend geloof Christus en al Zijn weldaden aanneemt, wordt het geheim van de verkiezing ontdekt in Christus.

Onze kinderen zijn niet geboren in een heidenwereld, waar de dienst des Heeren onbekend is, ook niet binnen de muren van de Roomse kerk, waar de dwaalleer overheerst, maar binnen de kring van het verbond der genade. Daar ligt het Woord open. Daar liggen mogelijk de gebedsworstelingen van de voorgeslachten, daar liggen de beloften Gods. Hier komt de Heere als de drieënige God tot ons en onze kinderen. Daar zijn wij niet door onszelf, maar door de Heere neergelegd.

Hebben wij soms de plaats van onze geboorte bepaald? Dat is Gods beschikking, het is een stuk van Zijn vrijmachtig welbehagen, waarop vaak zo weinig wordt gelet.

Wat belooft de Heere?

De afwassing der zonden door Jezus Christus. Dit is de kernbelofte van het Woord Gods. Daarom zijn uw kinderen in Christus geheiligd. Dat betekent niet, dat iets van hun armoede wordt afgedaan, maar wel dat zij in hun armoede gelegd zijn in de armen van een belovende God.

1. Gelegd zijn in de armen van een Vader, Die belooft, dat Hij met ons een eeuwig verbond der genade opricht, ons tot Zijn kinderen en erfgenamen aanneemt en daarom van alle goed ons verzorgen en alle kwaad van ons weren of ten onzen beste keren wil. Dat is een belofte om van te duizelen.
2. Uw kind is gelegd in de armen van een belovende Zoon, Die betuigt en verzegelt, dat Hij ons wast in Zijn bloed van al onze zonden, ons in de gemeenschap van Zijn dood en van Zijn wederopstanding inlijft, zodat wij van al onze zonden bevrijd en rechtvaardig voor God gerekend worden.
3. Uw kind is gelegd in de armen van de Heilige Geest, Die verzekert, dat Hij in ons wonen en ons tot lidmaten van Christus heiligen wil. Hij verzekert, dat Hij ons wil toe-eigenen, hetgeen wij in Christus hebben, namelijk de afwassing van onze zonden en de dagelijkse vernieuwing van ons leven, totdat wij eindelijk onder de gemeente der uitverkorenen onbevlekt in het eeuwige leven zullen gesteld worden.

Deze belofte van de drieënige God komt naar het woord van Petrus ons en onze kinderen toe (Hand. 2). Daarom zijn wij in Christus geheiligd en tot genade aangenomen. Dat betekent dus, dat wij niet gelegd zijn buiten de grenzen van het verbond der genade, maar dat wij vanaf onze geboorte zijn afgezonderd en tot een eigendom des Heeren zijn verklaard.

De Heere legt daarmee Zijn hand op ons en betuigt daarin, dat wij Hem toebehoren en kinderen des Verbonds zijn. Dit betekent niet, dat wij geëigend zijn tot de zaligheid, zodat deze ons niet meer ontgaan kan. Maar wel, dat wij afgezonderd zijn van de wereld en onder de bijzondere belofte en aanbieding des heils zijn gekomen. Dat zijn de schatten van het verbond, waarvan Psalm 25 zingt. Deze schatten gaan juist ten volle glanzen, wanneer alle aardse schatten verbleken. Wij kunnen ze ook vergelijken met een testament, waarin ze alle met naam en toenaam beschreven zijn. De erflater – de Heere Jezus – is gestorven en heeft het testament vast gemaakt in Zijn dood. En nu laat de Heere ons en onze kinderen met dit testament achter; met deze wissels, die alleen aan de bank van vrije genade kunnen worden ingewisseld. Dat testament ligt van Gods kant vast. Dat is niet Zijn eeuwige verkiezing, maar de voorstelling, de aanbieding, de verzegeling en de betekenis van de belofte Gods, ja de schenking daarvan, die een roeping en een uitnodiging inhoudt. Dat is van Gods zijde welgemeend.

Waaruit blijkt dat?

In de Heilige Doop. Het teken en zegel van dit alles wordt in de Heilige Doop aan de voorhoofden betekend en verzegeld. De Heere Christus Zelf drukt door middel van de dienaar dit zegel aan het voorhoofd van uw kind.

In het Oude Testament gebeurde dit door het teken van de besnijdenis. In het Nieuwe Testament is de Doop daarvoor in de plaats gekomen.

Het doopformulier zegt: 'Dewijl nu de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen is, zo zal men de kinderen als erfgenamen van het Rijk Gods en van Zijn Verbond dopen.'

Wat dus reeds in het Woord vele malen gezegd en betuigd is, wordt nog eens uitdrukkelijk in de Doop betekend en verzegeld. Hier wordt dus nog eens gezegd, dat Christus en al Zijn weldaden u toekomen en voor u gelden.

Niet de Doop reinigt, maar de zaak die door de Doop wordt betekend en verzegeld. Het is een goddelijke verzekering, dat de belofte van de reiniging u geldt en de Heilige Geest die het geloof werkt, u is toegezegd. Uw kinderen zijn reeds in het verbond geboren. Ook vóór de Doopsbediening gelden reeds voor hen de beloften des Verbonds. Maar dit wordt door de Doop uitdrukkelijk betekend en verzegeld.

Daarmee zijn wij verantwoordelijk

Vaak wordt erop gewezen, dat God de eerste moet zijn, anders komt de mens niet tot bekering. Deze waarheid wordt vaak gebruikt voor een goddeloze verontschuldiging van eigen onbekeerlijkheid.

Heeft de Heere Zich niet als de Eerste betoond? Waarom willen wij altijd achter het geopenbaarde doordringen in de verborgen Raad van Gods welbehagen? Waarom nemen wij niet de vermaning van Mozes ter harte, nl. dat de verborgen dingen zijn voor de Heere onze God en de geopenbaarde voor ons en onze kinderen om die te doen? (Deut. 29:29).

De Heere heeft genoeg geopenbaard om ons daarmee ons leven lang bezig te doen zijn. Wij kunnen het gerust aan de Heere overlaten, hoe Hij zondaren krachtadig en soeverein tot bekering en geloof brengt. Laten wij onze bezoedelde handen daarvan afhouden. Alleen het ware geloof is in staat met deze weldaden recht te handelen.

God stelt ons en onze kinderen verantwoordelijk. God brengt een mens in een bepaalde weg, nl. in de weg van Zijn Verbond tot geloof en bekering. Wij zijn geen stokken en blokken, maar verantwoordelijke schepselen.

Naar de verantwoordelijkheid handelt de Heere met ons. De Heere stelt ons en onze kinderen, wanneer zij groter zijn geworden, verantwoordelijk tegenover Zijn schenking en aanbieding. Hij roept ons - naar het Doopformulier - tot een nieuwe gehoorzaamheid. Dat betekent: Hij stelt ons voor gehoorzamen of ongehoorzaam zijn, voor aannemen of verwerpen, voor geloof of ongeloof. Dit stellen is een stellen met een onontkoombare eis. Er zijn twee wegen, of er voor vallen of er tegen verharderen.

Of wij met ons verstand geen overeenstemming zijn tussen Gods verkiezend welbehagen en deze geopenbaarde wil, doet niets ter zake. De zaken, ook de zaken, die wij in hun éénheid kunnen vatten, zijn bij God een éénheid en in orde. Voor ons geldt de geopenbaarde wil!

Er is geen groter kwaad dan God tot een leugenaar te maken en Zijn ernstig welgemeend aanbod in twijfel te trekken.

Wat doen wij hiermee?

Hoe is de reactie van onze verdoven natuur op de goddelijke en welmenende aanbieding van de Heere?

Daarover laat de Bijbel ons niet in het duister. Onze boze en verdorven natuur wil de Heere en Zijn schatten niet hebben. Er is in ons hart een haat tegen God. Er is zo'n verschrikkelijke blindheid in ons ten aanzien van Christus en al Zijn weldaden, dat deze niet worden geacht.

Voor aardse schatten zwoegt de mens. Wanneer God de weg van vrije genade aanprijst, steekt de mens alle stekels omhoog. Liever de deugden, liever de werken, liever de godsdienst, liever de burgerlijk rechtschapen levenswandel dan de genade! Daarom is het noodzakelijk, niet dat Gods aanbieding in twijfel wordt getrokken, maar dat wij zelf als leugenaars openbaar komen. Daarom moet de Heilige Wet Gods alle wegen van ons vlees afsnijden.

Deze schrikbarende werkelijkheid moeten wij niet alleen als vaststaande leer, maar als doorleefde werkelijkheid voor ons en onze kinderen aanvaarden. Vanuit onszelf zeggen wij immers: 'Neen' tegen God en Zijn belofte. Dat neen moet u terugnemen. Met smart, met verbrokenheid.

Wij zijn verachters van God en van Christus en van de aanbieding van het Heil. Maar, zegt iemand, die smart moet de Heere toch werken? Waarom valt u de Heere tekens weer in de rede? Blijft staan voor deze God, die Zijn belofte neerlegt voor u en Zijn gerichtswoord spreekt tegen u.

God zet ons en onze kinderen met de rug tegen de muur, opdat wij in de nood zouden komen en wij in de praktijk zouden leren, dat de Heere werkt, wat Hij eist. Dan blijft u niet in een stelsel steken, maar wordt u proefondervindelijk voor God in de schuld geworpen. Wanneer u het kostelijk werk van de Heilige Geest niet langer misbruikt als uw verontschuldiging, maar nodig krijgt in uw verlorenheid, zult u gewaar worden, dat immers blijft gelden de toezegging van de Heilige Geest, die het gebed en het geloof werkt. Zelfs wanneer alles tegen u getuigt en u rondom in de veroordeling ligt, blijft de ster van Gods belofte schitteren. Er is en blijft een pleitgrond voor elk kind des Verbonds. Juist daar waar gepleit wordt op vrije genade en alle houvasten wegvallen, wordt de geloofsbetrekking op Christus geboren. Daar wordt het verbond ingewilligd, zodat u in de weg van vrije genade alleen behouden wordt.

Verbondswraak

Waarom vertoort God Zich zo verschrikkelijk op de kinderen des Verbonds, die Zijn weldaden blijven verwerpen? Omdat wij dan op zo grote zaligheid geen acht geven.

De Bijbel leert ons, dat de Heere alles aan het volk des Verbonds doet en gedaan heeft.

Velen vertoeven graag bij hetgeen de Heere nog moet doen naar hun inzicht. Maar de Heere keert het precies om en zegt: 'Wat heb Ik nog meer te doen aan Mijn wijngaard, dat Ik niet gedaan heb?' (Jes. 5:4a).

Onafzienbaar zijn de bemoeienissen van God in prediking, catechese, waarschuwingen en lokkingen.

Dat wordt ons of tot schuld of tot een oordeel, dat zo zwaar is, dat de Heere zegt, dat het de heidenen meer dragelijk zal zijn in de dag van het oordeel, dan de kinderen des Verbonds. Daarom zijn wij als ouders zo ontroerend verantwoordelijk voor de opvoeding van onze kinderen. De grootste dwaasheid is dan om te zeggen: 'Laten wij dan maar niet meer naar de kerk gaan', enz. Dat is de dwaasheid van het onverstand, als zouden wij nog vrij zijn om te kiezen voor ons en voor onze kinderen. God heeft voor ons gekozen.

Wijken wij af door het Verbond uitwendig te houden zonder inwilliging van het hart, dan verdrinken we in de oordelen Gods. Wijken wij af naar de andere zijde door ons te onttrekken en om onze schuld zgn. niet te verzwaren, dan verdrinken wij evenzo.

Hoe boos moeten wij dan wel niet zijn, dat wij het eigenlijk de Heere kwalijk nemen, dat Hij ons zulk een grote verantwoordelijkheid geeft te dragen, want de Heere stelt ons alleen uit goedheid voor Zijn zegeningen. Hieruit blijkt de venijnigste vijandschap die maar denkbaar is. Dan is ons oog boos, omdat de Heere zo goed is. (Matth. 20:15).

God in Christus buigt Zich in onbegrijpelijke goedheid voor ons neer en bidt, als de vader in de gelijkenis van de verloren zoon, ons terug te keren. Van de zijde Gods ligt alles klaar. Niets snijdt ons af dan onze eigen vijandschap. Daarmee raakt elk, die dit leert verstaan, danig in de knel. Hier wordt de onmacht en de vijandschap op de rechte wijze geleerd. Anders nooit. Hier komt Gods werk - in de aanbidding getoond - in de uitwerking openbaar. Want hier komt het geloof en de bekering niet als prestatie van de mens openbaar, maar als almachtig werk Gods door het werk van de Heilige Geest.

Een kind des Verbonds komt alleen als een zondaar, die van zichzelf wordt afgebracht, tot het geloof en de bekering van hart en leven. Dan komen wij, overladen en bedekt met schande en schuld en ontdekt aan het breken van het Verbond en de vijandschap van ons vlees. Dan worden wij worstelaars, die voor de Heere alleen maar pleiten op genade en gaat de morgenster op in onze harten. Dan komt u tot de Middelaar van het Verbond en tot de schatten van het Verbond. Juist in deze weg leert u alles aan God toeschrijven en niets aan uzelf. Hier gaat alles open van wat God reeds beloofde in de Doop.

God vraagt een nieuwe gehoorzaamheid

Hij vraagt of wij onze kinderen in de voorzegde leer willen opvoeden. Deze voorzegde leer is in het voorgaande kort voorgesteld. Van deze leer belijdt u, dat het de enige leer der zaligheid is en dat u alle andere leringen verwerpt, die daartegen strijden.

U neemt naar uw antwoord voor uw rekening deze kinderen in het opwassen hiervan breder te onderwijzen of te doen onderwijzen. Dat is niet minder dan een eed. Een eed, niet voor mensen, maar voor God.

Wanneer wij voor een aardse rechter een eed gaan afleggen, wijst deze aardse rechter ons op de buitengewone ernst. Zo willen wij u wijzen op de grote ernst, dat u een eed gaat afleggen voor de Rechter van hemel en aarde. U gaat dus beloven, dat u uw kinderen in het 'in Adam verdoemelijk zijn voor God' en 'in Christus geheiligd zijn', nader gaat onderwijzen. Dat vraagt van uzelf een hartelijke instemming met deze hemelse leer en een recht geloof. Daarom houdt het dopen van uw kind in, dat u belijdenis van het geloof doet. Wanneer u nog geen lidmaten van de gemeente bent, is dat niet in orde. Wanneer u door eigen nalatigheid of door nalatigheid van uw ouders nog geen onderwijs gekregen hebt op de catechisaties, kunt u zich vanavond opgeven voor nader onderricht. Dit nader onderricht behoeft nog niet direct een belijdeniscatechisatie te zijn, maar een voorbereiding daartoe. U moet toch zelf grondig onderwezen zijn, wilt u enigermate uw kinderen kunnen onderrichten.

Het opvoeden van uw kinderen begint al vroeg.

U kunt voor uw kinderen, ook voor uw zuigelingen, nooit genoeg bidden. Zodra u weet, dat uw huwelijk opnieuw gezegend zal worden met de geboorte van een kind, dient de voorbede reeds te beginnen. Denk verder aan het vertellen van de eenvoudige verhalen van de Bijbel aan uw kleuters. Maak gebruik van een goede kinderbijbel. Spreek tot die kinderen van de Heere Jezus. Het kinderhart staat voor alle indrukken open. Leer uw kinderen bidden. Een eenvoudig morgengebed en avondgebed. Bid ook zelf met uw kinderen. Dit zet vaak onvergetelijke indrukken. Neem daarvoor de tijd.

Velen brengen vaak hele avonden bij elkaar door met praten over allerlei onbelangrijke dingen, of vermaken zich met de dingen van de wereld, maar hebben zgn. geen tijd om met hun kinderen te bidden en over de dingen van de eeuwigheid te spreken.

Hoe staat het met het Bijbellezende? Lezen wij de Bijbel trouw? Niet alleen 's zondags, maar ook in de week? Niet alleen één keer, maar ook telkens, wanneer wij met elkaar de maaltijd gebruiken?

Weet u nog wat de dienaar des Woords bij uw huwelijksbevestiging zei, toen hij u de Bijbel uitreikte?
Wat heeft hij u op het hart gebonden?
Het behoeft niet altijd een groot hoofdstuk te zijn. Lees ook eens met uw kinderen uit de Kinderbijbel.

Kerkgang

De Heere wijst ons de weg der middelen. Want het geloof is uit het gehoor. De Heere geeft ons een overvloed van middelen. Tweemaal per zondag wordt Gods Woord bediend. Bidden wij thuis voor de dienaren des Woords? Gaan wij biddend op?

Wie de prediking van het Woord Gods zonder oorzaak verzuimt, is een openbare verachter van God en van Zijn Woord.

De uitdrukking 'in de kerkgang zit het niet', is door de duivel uitgevonden. Wij hebben met niemand en niets anders te maken dan met God en Zijn Woord en de roeping de onderlinge samenkomsten niet na te laten.

In zondag 25 van de Catechismus wordt ons geleerd, dat de Heilige Geest het geloof werkt door de verkondiging van het Evangelie en het sterkt door het gebruik van de Sacramenten. Ook het Sacrament van de Heilige Doop kan ons geloof sterken. In deze eed is dan ook zeker besloten het trouw zich stellen in de weg van de prediking van het Woord.

Een verstandig bedelaar gaat altijd zitten aan de weg, waarlangs mensen komen. Een zondaar doet wijs zich te zetten aan de weg, waarlangs de Koning der koningen komt.

Catechisaties

Tenslotte belooft u met ede, dat u uw kinderen naar de catechisaties zult zenden. Daarvoor moet het niet nodig zijn, dat een dominee of ouderling komt. Dat moet vanzelfsprekend zijn.

Slot

Veelomvattend en gewichtig is de Doop.

Bij de bediening van de Doop zal u worden gevraagd: 'Wat is daarop uw antwoord?'

U mag u in deze komende dagen daarop biddend voorbereiden.

Waarop u zegt. 'In die weg wil ik niet en wil ik ook mijn kinderen niet opvoeden, ' dan doet u beter nog niet te dopen, maar u te bekeren van uw ongodvruchtige wandel en gezindheid, opdat u op de rechte wijze de doop zult begeren.

U vraagt de Doop. Maar hoe?

God geve u een heilbegerig hart. Hij make u getrouw en bekwaam, opdat u uw kinderen zult voorgaan in de vreze en de vermaning des Heeren.

Bij al uw gebrek en schuld worde dagelijks gebeden Psalm 43:

'Zend Heere Uw licht en waarheid neder'

en Psalm 81:

'Opent uwen mond;
Eist van Mij vrijmoedig,
Op Mijn trouwverbond;
Al wat u ontbreekt,
Schenk Ik, zo gij 't smeekt,
Mild en overvloedig.